

The Odyssey (2026)

Regie: Christopher Nolan | 173 minuten | actie, avontuur, drama, fantasie | Acteurs: Matt Damon, Tom Holland, Anne Hathaway, Robert Pattinson, Lupita Nyong'o, Zendaya, Charlize Theron, Elliot Page, Jon Bernthal, Himesh Patel, Josh Stewart, Mia Goth, Samantha Morton, Logan Marshall-Green, John Leguizamo, Ryan Hurst, Benny Safdie, James Remar

Nadat hij de Oscar won voor 'Oppenheimer', vroeg elke film liefhebber zich af: wat gaat Christopher Nolan nu doen? Sinds 'Memento' weten we dat de regisseur in staat is om verhalen op een unieke manier tot leven te brengen. Van overvallen in iemands dromen in 'Inception' tot duistere superhelden in de 'The Dark Knight'-trilogie. Nolan weet door zijn unieke manier van filmmaken het publiek vanaf het eerste shot te pakken en niet meer los te laten. Misschien niet altijd naar ieders smaak, maar hij levert zeker een filmbeleving die zijn gelijke niet kent.

Even gingen er geruchten dat hij zich ging wagen aan een actiethriller, maar al snel werd duidelijk dat het iets met een veel epischere scope zou worden: Homers 'The Odyssey'. Letterlijk een van de oudste en bekendste verhalen uit de geschiedenis van de

mensheid. Al meer dan 3000 jaar vertelt generatie op generatie het verhaal van de slag om Troje en de man die uiteindelijk de oorlog wist te winnen door zijn leger te verstoppen in een houten paard: Odysseus. En uiteindelijk ook zijn reis van ruim tien jaar om terug te keren naar zijn thuisland Ithaka.

Het is een verhaal dat bijna elk genre overstijgt en vertelt over helden, goden en monsters. Vele regisseurs hebben zich door de jaren heen gewaagd aan het verfilmen van deze verhalen, de bekendste misschien wel 'Troy', met Brad Pitt in de hoofdrol. Maar het tot leven brengen van het volledige epos was nog niet iets waar iemand zich aan wilde wagen. Het verhaal was te groot, te omvangrijk en nauwelijks vast te leggen. Tot Christopher Nolan kwam.

Met een sterrencast onder leiding van Matt Damon, Tom Holland en Anne Hathaway stapte de met een Oscar bekroonde regisseur achter het roer en voer regelrecht de storm in. Met elk gevaar dat daar op hem lag te wachten in het vooruitzicht. De verwachtingen lagen hoog en al bij voorbaat werd 'The Odyssey' uitgeroepen tot dé film van het jaar. Maar was dat niet voorbarig?

Kort gezegd: nee. 'The Odyssey' is waarom filmliefhebbers naar de bioscoop gaan. Nolans IMAX-shots brengen Homers epos tot leven en laten een wereld zien die onvergetelijk en onvergeeflijk is. Matt Damon straalt als de krijger Odysseus, een man verscheurd door de tragedie van oorlog en zijn wanhoop om thuis te komen. We volgen hem op zijn reis vanuit Troje, verdwaald op zee, geteisterd door monsters als de Cycloop, Circe en Scylla. Nolan weet bijna elke gebeurtenis op zijn weg in beeld te brengen op een manier die kijkers nog lang zal bijblijven: van bloederige actiescènes tot momenten die regelrecht uit een horrorfilm lijken te komen.

Een verhaal dat ooit werd verteld in een gedicht van meer dan 12.000 regels kan alleen maar tot zijn recht komen als de maker zijn tijd neemt. En dat doet Nolan. Misschien vindt niet elke scène uit het epos zijn plaats op het witte doek, maar bij elkaar is 'The Odyssey' een bijna drie uur durende epische belevenis.

In typische Nolan-stijl volgt 'The Odyssey' geen lineaire tijdlijn. We schieten van heden naar verleden en van perspectief naar perspectief. Het is puur genieten om te zien hoe de regisseur op bijna magische wijze alle verhaallijnen uiteindelijk bij elkaar weet te brengen. De

kracht van de Griekse tragedie is het duidelijkst te zien in Matt Damon, een oorlogsheld die uitgroeit tot een man die vrede moet zien te vinden met de zonden uit zijn verleden.

'The Odyssey' zal de boeken ingaan als een van de grootste filmevenementen van 2026. Momenten van magie, gemixt met momenten van pure menselijkheid. Gecombineerd met een lading actie waarbij vooral het laatste uur je op het puntje van je stoel zal laten zitten.

Christopher Nolan zette zijn koers uit en trotseerde net zoals Odysseus de storm. Op zijn weg liet hij zich niet afschrikken door krijgers, goden en monsters. Maar hij weet met zijn versie van 'The Odyssey' duidelijk te maken waarom dit verhaal 3000 jaar later nog steeds verteld wordt.

Sjors van Veen